Recensie: Julie zwijgt ***1/2

Kinepolis Antwerpen
vrijdag 11 oktober 2024

foto © Paradiso Filmed Entertainment

Recensie:
Julie zwijgt is de Belgische inzending voor de Oscar voor Beste Buitenlandse Film. Of het debuut van regisseur Leonardo van Dijl kans maakt om de shortlist te halen? We zouden onze hand daar niet voor in het vuur durven steken, al is het wel zo dat zijn prent die hij samen met Ruth Becquart schreef een bijzonder actueel thema aanboort: grensoverschrijdend gedrag en de nood om een veilige omgeving te creëren. Wij gingen naar Kinepolis Antwerpen om er een cast visit mee te maken waar naast de regisseur ook Tessa Van den Broeck (Julie) en Koen De Bouw (Tom, vader van Julie) present tekenden.

In het Belgisch-Zweedse drama Julie zwijgt, zwijgt Julie wanneer haar om haar ervaring gevraagd wordt met Jérémy die haar coachte. Die wordt plots op non-actief geplaatst en later ook ontslagen door de tennisclub waar Julie traint. Wat blijkt? Aline, een beloftevol meisje is uit het leven gestapt. Iedereen kijkt naar Julie en wil weten hoe zij de samenwerking met Jérémy ervoer omdat zij ook intensief door haar getraind werd. Maar Julie zwijgt.
Haar omgeving merkt nochtans signalen dat er iets aan de hand is. Haar leerkracht Duits (schitterende bijrol voor Sofie Decleir die mooi mag schakelen tussen menselijk en streng zijn waarbij haar personage de privileges van Julie in vraag mag stellen omdat haar schoolresultaten niet je dat zijn) merkt dat ze wel vriendelijk is, stipt, maar helaas ook dat haar cijfers erop achteruit zijn gegaan. Later zal Julie zelfs niet meer stipt zijn op trainingen bijvoorbeeld wat terecht voor ergernis zorgt bij een andere tennis collega van Julie. Hij vraagt zich openlijk af waarom Julie niet moet pompen wanneer zij een kwartier te laat op de court verschijnt. Ook hij hekelt kortom het é la téªte du client-beleid dat er gehanteerd wordt.
Julie blijkt van gewone komaf. Het zijn de ouders van rijke meisjes (die niet altijd over het talent beschikken) die voor voldoende fondsen zorgen voor de tennisclub zodat die ook Julie kan trainen naar de top. Zeker, in het begin blijkt Jérémy via haar smartphone maar ook in de reële wereld nog invloed te hebben op Julie. Ze bellen en zij krijgt nog berichtjes van hem. Maar wanneer ze afspreken in een café, hij zijn handen op de hare legt en zij die van haar terugtrekt, weet je als kijker dat er meer aan de hand is. 'Ik ben toch gestopt toen je me dat vroeg?' reageert ie. Ter info: Julie is 15.
Backie (Pierre Gervais) wordt Julies nieuwe coach. Ze stelt hem in vraag, heeft in het begin niet zo veel vertrouwen in hem, maar wanneer ze aftoetst bij Jérémy waar hij zou op focussen in haar begeleiding, blijkt Backie net op hetzelfde te focussen als hij zou doen. Op die manier merkt ze ook dat de neerbuigende manier waarop Jérémy zich opstelt ten opzichte van Backie geen of althans onvoldoende basis heeft. Het is

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

pure afgunst waar ie dus mee afkomt.
Geleidelijk aan zie je Julie terug gelukkig worden, vertrouwen in Backie krijgen, zich beter in de groep voelen tijdens de vakantie. Maar wanneer Jérémy met een video statement komt, blijkt dat Julie het verleden toch niet helemaal heeft losgelaten. Haar leerkracht Duits haalt haar even uit de klas zodat ze het filmpje kan zien. Maar ook dan zwijgt Julie.
Julie zwijgt kent een behoorlijk traag verteltempo, een wat lummelig ritme, eigen aan tieners die wat hangen, niets ondernemen, passief blijven en kiezen voor het status quo. Wat haar zou kunnen triggeren om toch te praten? Dat Jérémy in een andere club in Wallonië les geeft (en daar mogelijks ook slachtoffers zou kunnen maken) bijvoorbeeld en er uiteindelijk een rechtszaak volgt, wat kan wijzen op de ernst van de gepleegde feiten. Dat Tessa Van den Broeck geen professionele actrice is maar wel zelf een beloftevolle tennisser, is absoluut een sterke zet. Julie krijgt daardoor een naturel mee, een authenticiteit die je zelden in de Vlaamse cinema ziet. Tessa's vrienden acteren ook mee in de prent, waardoor het groepsgevoel ook oprecht en écht overkomt.
De traagheid van Julie zwijgt, leent zich perfect voor Nicolas Karakatsanis (o.a. gekend om zijn werk voor Rundskop, Le Fidèle, I, Tonya en Cruella) als DOP om voor een prachtige cinematografie te gaan. Wondermooi is de belichting (natuurlijk en onnatuurlijk licht), het contrast tussen donker en licht, het kleurgebruik, en het verschil tussen scherp en onscherp dat ie hanteerde toen ie filmde op 35 en 65-mm pellicule. Onze Oscar gaat dan ook in eerste instantie naar zijn werk.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.